

Benvingut a 17190 univerSalt.
Un moment de reflexió i coneixença, una porta oberta, un nou espai de comunicació a la nostra vila.

INICI
QUI SOM
PARTICIPA!
CONTACTE
EDICIÓ EN PAPER

ARTICLES	CONVERSES	EDITORIAL	LA FINESTRA AL MÓN	MÚSICA	RACÓ LITERARI	RÀDIO MACUTO	EL MEU SALT
----------	-----------	-----------	--------------------	--------	---------------	--------------	-------------

PATRIMONI HISTÒRIC

Comparteix a:

SEGUEIX-NOS A:

De La Floreal a la Policia Municipal

publicat el 17/jun/2011 • 23:10

No hi ha comentaris

RSS Feed

Twitter
28 followers

Facebook

Vimeo

Etiquetes: 17190 num.01, salt

L'edifici de la comissaria de la Policia Municipal de Salt, al carrer Major, ha fet setanta-cinc anys. Us convidem a fer un petit viatge en el temps pel seu sorprenent recorregut. Esperem que després de llegir aquest breu relat, us el mireu amb uns altres ulls.

Text: Luciana Glogowski i Enric Rubio

Foto: Arxiu Municipal de Salt

REVISTA EN PAPER

Centre Cultural Obrer La Floreal

Una nova comissaria s'està construint a Salt per a la Policia Local. El nou i "esperat" edifici millorarà l'actual en molts aspectes, però és d'esperar que no tingui un recorregut històric tan emblemàtic. Costa d'imaginar-se que l'edifici que avui funciona com a comissaria municipal hagi estat construït pel Centre Cultural Obrer La Floreal l'any 1936, en plena revolució social, per ser un saló cafè des d'on es feia difusió de les idees llibertàries i que va servir de centre dels moviments obrers i anarquistes de Salt. La Floreal havia estat creada al voltant del 1920 pel moviment llibertari, amb una estreta vinculació amb la CNT, principal força sindical de l'època a les fàbriques tèxtils de Salt, la Coma Cros i la Gassol. El Centre Cultural va ser molt actiu i concorregut per la gent del poble durant aquells anys: "La gent hi anava molt a La Floreal, a fora hi havia una gentada sempre allà asseguda, com esperant alguna cosa" 1. Era un espai que combinava l'aspecte lúdic i la conscienciació política. Disposava d'una sala d'espectacles on es feia teatre i es projectava cinema; també albergava els locals de la CNT i la FAI i s'hi desenvolupava l'Escola Racionalista. La seva biblioteca i els seus cicles de conferències eren coneguts a tota la comarca. Pot semblar una curiositat que al seu bar no se servissin begudes alcohòliques, però eren obertament antialcohol.

Num. 01- juny 2011 - [revista versió pdf](#)

CATEGORIES

Articles (9)

- Educació (2)
- Els 5 sentits (1)
- Opinió (3)
- Patrimoni històric (1)
- Reportatge (1)
- S.A. (1)

Converses (5)

- Dialegs (1)
- Entitats (3)
- L'entrevista (1)

Editorial (1)

- La finestra al món (2)

Música (2)

- Racó literari (4)

- Ràdio macuto (1)

La Floreal s'emplaçava fins a l'any 1936 a la cantonada del carrer Major amb el carrer Llarg (plaça del Pi). Aquesta seu estava llogada i per això, gràcies a les aportacions dels socis, es va construir la nova seu al carrer major núm. 165, on ara trobem la comissaria de la Policia Local.

Teresa Pons i Tomàs, primera regidora

La figura de Teresa Pons i Tomàs, saltenca i primera regidora dona a les comarques gironines, s'ha de situar en aquest context. Teresa formava part de les Joventuts Llibertàries i era membre de la companyia de teatre Arte y Amor del Centre Cultural Obrer La Floreal. Va entrar a treballar a la indústria tèxtil amb catorze anys i el seu compromís polític i social va dur-la a l'exili l'any 1939, el mateix any que va ser retirada la inscripció de La Floreal de l'edifici de la nova seu i que aquest va ser confiscat per les autoritats franquistes.

L'encarregat de dissenyar el nou espai havia estat l'arquitecte Ricard Giralt i Casadesús. Giralt va idear un espai ampli, modern i amb grans finestrals (tan petit que se'ns fa ara...). D'aquella època encara es conserven unes sanefes fetes amb rajoles vermelles i negres al terra, colors de l'anarcosindicalisme.

Centre de detenció

L'any 1939 l'edifici va funcionar durant 3 mesos com a centre de detenció de les autoritats feixistes on molts saltencs van patir-hi les represàlies i revenges del bàndol guanyador.

El 2 de gener de 1940 les autoritats del moment amb l'alcalde franquista al capdavant, Francisco Siqués i Moll, formalitzen la confiscació de l'edifici de La Floreal, on curiosament consta com a propietari el marquès de Camps, Jordi Camps, juntament amb les autoritats republicanes. La confiscació es resol amb el pagament d'un total de 20.000 de les antigues pessetes a en Jordi Camps.

Ajuntament

L'any 1943 s'inaugura el nou "Ayuntamiento" que funcionarà com a tal fins al 1975, any en què Salt és annexionada a Girona i desapareix l'Ajuntament independent. Tot i això, s'hi segueixen desenvolupant tasques administratives com a delegació de l'Ajuntament de Girona fins que l'any 1983 Salt se segrega i recupera la seva independència després d'un intens període de reivindicacions.

Fins a la inauguració de la casa de la vila l'any 1986, el flamant Ajuntament democràtic seguirà funcionant al carrer Major, a l'edifici que el 1936 havia dissenyat Giralt. Aquell edifici, que tingué el propòsit de ser un saló cafè

SPOT PRESENTACIÓ...

[17190 UnivertSalt espot presentació.](#)

COMENTARIS RECENTS

Maria en [Un cop d'ull a l'Escola d'Adults de Salt](#)

Jaume García en [Qui som](#)

kozzak en [Ràdio Macuto 01](#)

Xavier en [Qui som](#)

17190 en [Participa!](#)

cultural, obrer i llibertari, i que ha acabat albergant els darrers 25 anys la comissaria de la Policia Municipal de Salt. És probable que Giralt no s'ho hagués imaginat... I ara, quan la Policia es traslladi a la nova comissaria, l'edifici tornarà a formar part de l'administració de l'Ajuntament. Però el vermell i el negre d'aquelles sanefes ens seguiran recordant amb quin esperit va ser projectat.

L'arquitecte de la Floreal: Una història de compromís

Ricard Giralt i Casadesús 1884-1970

Giralt i Casadesús va ser arquitecte municipal de l'Ajuntament de Figueres des del 1915 i de Girona des del 1922. Els anys 1939-1941 va ser expedientat i depurat com a arquitecte municipal d'ambdós ajuntaments. Des d'aquell moment, va exercir com a arquitecte independent.

No ens ha d'estranyar que els membres de La Floreal recorreguessin a Giralt per al projecte del saló cafè. Giralt va ser un destacat arquitecte municipal, compromès amb un nou tipus d'urbanisme que concebia les ciutats, no només de manera geomètrica, sinó com a organismes vius, receptacles d'activitats i esdeveniments humans, en la línia de les ciutats jardí que va poder conèixer a Anglaterra durant la seva joventut. Donava molta importància a plantejar el creixement de les ciutats, superant els carrers i places estrets i potenciant l'obertura al sol, l'aire i la terra. Giralt insistia que l'ordenament d'aquest creixement urbanístic l'havia de dur l'Administració local. Per a ell l'edificació dels espais urbans havia de facilitar la vida dels ciutadans i integrar-hi valors de la naturalesa.

L'aportació més rellevant de Giralt a l'urbanisme català de l'època va ser la seva preocupació per la política d'habitatge. Ell va fer referència directa a l'adquisició pública del sòl i a la necessitat de tallar l'especulació. Va proposar la col·lectivització dels increments del preu del sòl produïts en el traspàs de terrenys agrícoles a terrenys urbans. Algunes de les solucions que ell plantejà abans de la Guerra Civil no s'han portat a la pràctica fins molt avançat el segle XX.

Pensem que, si personatges com ell no haguessin estat depurats durant els anys quaranta, potser no hauríem arribat a situacions com les que es descriuen al reportatge dedicat a urbanisme d'aquest número.

Bibliografia

Maymí, Josep. *Entre la violència política i el conflicte social. Els comitès antifeixistes de Salt i d'Orriols en el context de la Guerra Civil 1936-1939*. Barcelona: 2001, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Biblioteca Serra d'Or.

Torres, Manuel. "Ricard Giral Casadesús i la urbanística catalana de la primera meitat dels segle vint.". *Revista de Girona*, núm. 210. Gener/febrer 2002 p.72-78

Alonso i Pont, Agapit. "Jornades Llibertàries". *La Farga*, núm. 257, gener 2009, p. 9

Arxiu Municipal de Salt (AMS)

Centre de documentació del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. http://www.coac.net/COAC/centredocumentacio/arxiu/afonsgi/GiralCasadesus/GiralCasadesus_c.htm

M'agrada

Sigues el primer dels teus amics a qui li agrada.

Entrada anterior

Ràdio Macuto 01

Entrada següent

Un cop d'ull a l'Escola d'Adults de Salt

Què en penses?

Es necessita el nom

Email *dada obligatòria*

Website

